

ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වගා කරන ප්‍රදේශයන්හි ඇති පස් වර්ග



පී. සිල්වා

යම් වගාවකට යෙදිය යුතු සුදුසු පොහොර වර්ගය කුමක්දැයි යන්න රඳා පවතින්නේ එම වගාව ඇති ප්‍රදේශයේ පස මතය. පස් වර්ග වෙනස් වීම්වේදී ඒවායේ ඇති සාරවත්භාවයද වෙනස්වේ. මෙම කරුණු අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩි වශයෙන් රබර් වගා කරන ප්‍රදේශයන්හි ඇති ප්‍රදාන පස් වර්ග ඒකක 8 ක් හඳුනා ගෙන ඇත. මෙම ඒකක නම් කිරීමේදී, එම පස් වර්ග ප්‍රචලයෙන් දුටු ගවේ නම යෙදීම සාමාන්‍යයෙන් කෙරෙනු ලැබේ. එහෙත් මෙය සෑම අවස්ථාවකදීම පිළිපැදීම සම්බන්ධ නීතියක් නොවේ.

ඒ ඒ පස් ඒකක හඳුනා ගැනීමේ පහසු ක්‍රම පිළිබඳ ලුහුඬු විස්තරයක් පහත දැක්වේ:-

1. පාරලේ ඉස්මයේ පස

වර්ණයෙන් දුඹුරු පැහැයේ සිට රතු පැහැයෙන් යුක්තය. පසේ දිලිසෙන සුළු තලාකු මිනිරන් (මයිකා) ඉතා පහසුවෙන් දැකගත හැකිය. වර්ෂා කාල වලදී ලිස්සන සුළුය. රොන්මඩ සහිත වයනයක් ඇත. තලාකු මිනිරන් බහුලව ඇති පාෂාණ වර්ග දිරායෑමෙන් මේ පස් වර්ගය සෑදී ඇත. එබැවින්, මෙම පස් වර්ගය වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ කැගල්ල, කුරුණෑගල සහ නුවර

දිස්ත්‍රික්කයන්හිය. ප්‍රධාන පෙලේ පෝෂක වර්ගයක් වන පොටෑසියම් මෙම පස් වර්ගයේ බහුලව ඇත. පස ගැඹුරුය. මෙම පස පලමුවෙන්ම දුටුවේ කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ පාරලේ වතු යායේදීය. සාමාන්‍ය වර්ෂාපතනය මී.මී. 2500 සිට 3125 දක්වා මෙම පස් වර්ගය විසිර ඇති ප්‍රදේශයන්හි ඇත. වර්ග සැතපුම් 575 පමණ ප්‍රමාණයක මෙම පස් ශ්‍රේණිය ඇත.

2. හෝමාගම ශ්‍රේණියේ පස

වර්ණයෙන් තද දුඹුරු පැහැයේ සිට රතු දුඹුරු පැහැයෙන් යුක්තය. තවද, මෙම පස් ඒකකය සුදු සහ දම් පැහැයෙන් මිශ්‍ර, ලොකු සහ කුඩා නිරිවානා ගල් කැබලි වලින් බහුලය. එබැවින්, එහි ඇත්තේ බොරළු සහිත ලෝම පස් වයනයක්ය. නිරිවාන ගල් කැබලි මුළු ස්කන්ධය පුරාම විසිර පැවතීම නිසා මෙම පස් ඒකකය හඳුනා ගැනීම ඉතා පහසුවේ. යටියන්තොට, දෙහිඹව්ව, බුලත්කොහුපිටිය සහ දැරණියගල යන ප්‍රදේශවල වැඩි වශයෙන් මෙම පස් වර්ගය දක්නට ලැබේ. එහෙත්, මාවතගම, ගලිගමුව, අවිස්සාවේල්ල සහ හොරණ යන ප්‍රදේශවල ද සුළු වශයෙන් මෙම පස් වර්ගය ඇත. පස මධ්‍යස්ථ ලෙස ගැඹුරුය. නිරිවානා බහුලව ඇති පාෂාණ වර්ග

දීරා යැමෙන් මෙම පස් වර්ගය සෑදී ඇති අතර පස එපමණ සරු නැත. මෙම පස් වර්ගයේ පොටෑසියම් දුලබය. මෙම පස් වර්ගය පළමුවෙන් දක්නට ලැබී ඇත්තේ හෝමාගම යුද කඳවුරු මධ්‍යස්ථානය අසලදීය. මෙම පස් වර්ගය වර්ග සැතපුම් 400 ක පමණ ප්‍රමාණයක විහිදී ඇත.

3. අගලවත්ත ශ්‍රේණියේ පස

වර්ණයෙන් දුඹුරු පැහැයේ සිට කහ-රතු දක්වා වෙනස් විය හැකිය. ස්කන්ධයේ පහළ කොටස්වල දීරා ගොස් ඇති ග්‍රැනයිට් පාෂාණ කැබලි දැකගත හැකිය. ගැඹුර විවිධාකාරය. බොහෝවිට කඳුමුදුන් වලදී ගැඹුරුය. බැවුම්වලදී මධ්‍යස්ථ ලෙස ගැඹුරුය. රොන්මඩ හා මැටි සහිත වූ ලෝම පස් වයනයක් ඇත. විශේෂයෙන් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ කඳුකර ප්‍රදේශවල ග්‍රැනයිට් පාෂාණ (කළුගල්) ඇති ඉඩම්වල මෙම පස් ඒකකය බහුලව දක්නට ඇත. සිංහරාජ වනය පසෙකින් ඇති අධික බැවුම් සහිත කඩදලද, අගලවත්ත, අත්-වැල්තොට, ඇල්පිටිය, පිටිගල සහ උඩුගම යන ප්‍රදේශවලද මෙම පස් ඒකකය බහුලව ඇත. මෙහි ඇති පොටෑසියම් ප්‍රමාණය මධ්‍යස්ථය. පළමු වෙන් මෙම පස් වර්ගය දක්නට ලැබුනේ අගලවත්ත අවට කඳුකර ප්‍රදේශවලය. සාමාන්‍ය වර්ෂා පතනය මි.මී. 3125 - 5000, වර්ග සැතපුම් 430 කි.

4. රත්නපුර ශ්‍රේණියේ පස

වර්ණයෙන් කහ පැහැයට හුරු දුඹුරු පැහැයෙන් යුක්තය. මෙය වඩා කහ පැහැයට හුරු පස් ඒකකයකි. ස්කන්ධයෙන් බොහෝ කොටස්වල දීරා "ගානට්ටපරස් - ග්‍රැනයිට්" යන

පාෂාණ කැබලි පැතිර ඇත. සාමාන්‍ය ජනයා පත්‍ර ගල් යයි මෙම දීරු පාෂාණ කැබලි නම් කරනු ලැබේ. මෙකී පාෂාණ දීරා යැමෙන් මෙම පස් වර්ගය සෑදී ඇත.

වැලි සහිත මැටිමය ලොම් පසින් යුත් වයනයක් ඇත. වැඩි වශයෙන්ම මෙම පස දක්නට ලැබෙන්නේ නිවිති-ගල, මීගහතැන්න, පැල්මඩුල්ල සහ රත්නපුර අවට ප්‍රදේශ වල ඇති කඳුකර ඉඩම් වලය. පස සාමාන්‍යයෙන් නොගැඹුරුය. පළමු වරට මෙම පස් ඒකකය හඳුනාගැනීමට හැකිවූයේ රත්නපුර නගරයට අවට පිහිටි කඳුවලය. මෙහි පොටෑසියම් ප්‍රමාණය මධ්‍යස්ථය. වර්ෂාපතනය මි.මී. 5000 - 3750, වර්ග සැතපුම් 55 කි.

5. බොරළු ශ්‍රේණියේ පස

මෙය දුඹුරු පැහැයේ සිට රතට හුරු කහ පාට දක්වා වර්ණයක් ගනී. කබොක් ගල් සහිත බොරළු කැට සහ සමහර යකඩ ගල්ද මුලු ස්කන්ධයෙහිම විසිරී පැවතීම මේ පසේ විශේෂ ලක්ෂණයකි. මෙම විශේෂ ලක්ෂණය නොගැඹුරු තද කබොක් ගල ඇති ස්ථානවල අනිවාර්යයෙන්ම දක්නට ලැබේ. එහෙත් ගැඹුරු පස ඇති තැන්හි කබොක් බොරළු කැට සහ යකඩගල් කැට පසේ මුල් සෙන්ටිමීටර් 30 ටත් 40ටත් අතර දක්නට ලැබීම තවත් විශේෂ ලක්ෂණයකි. බොරළුමය ලෝම වයනයක් ඇත. භූමියේ මැද තරංගාකාර බවක් ඇති කරවන ගොඩැලි හා පහත් කඳුගැට ප්‍රමාණය කරමින් බස් නාහිර පළාතේ වෙරළ දෙසට කිලෝ මී. 6 ක පමණ දුර ප්‍රමාණයකට මෙම පස් ඒකකයේ වැඩි කොටසක් ව්‍යාප්ත වී ඇත. රබර් වගා කරන ප්‍රදේශයන්හි විහිදී ඇති අනෙකුත් පස් ඒකක සමඟ

සංසන්දනය කරන විට 50% කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක රබර් වගාව ඇත්තේ මෙම පස් ශ්‍රේණියේය. මෙම පසෙහි පොටෑසියම් ප්‍රමාණය අඩුය. කබොක් බොරළු කැට මෙම පසෙහි බහුලව අඩංගු නිසා බොරළු පස යයි නම් කෙරුණි. සාමාන්‍ය වර්ෂාපතනය මි.මී. 2500 - 3125 කි. වර්ග සැතපුම් 780 කි

6. මාතලේ ශ්‍රේණියේ පස

දුඹුරු පැහැයේ සිට රතට හුරු දුඹුරු පැහැය දක්වා වූ වර්ණයෙන් යුතුය. රොන් මඩ සහිත මැටි වයනයක් ඇත. හුණුගල් දීරා යෑමෙන් සෑදුණු මෙම පස් වර්ගය කැල්සියම් සහ මැග්නීසියම් පෝෂක වලින් සරුය. සාමාන්‍යයෙන් පස ගැඹුරුය. නොගැඹුරු ස්ථානවලදී හුණුගල සෙන්ටිමීටර 60-75 අතරේදී හමුවීම විශේෂ ලක්ෂණයකි. මෙම සරු පස මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ රබර් වගා කරන ප්‍රදේශයන්හි තැනින් තැන දක්නට ලැබේ. වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ, මාතලේ නගරයේ සිට කිලෝ මීටර 3 ටත් 4 ටත් අතර දුර වට ප්‍රමාණයක් ඇතුළතය. මාතලේ නගර සීමාව ඇතුළතදී මෙම පස් වර්ගය ප්‍රථමයෙන් දක්නට ලැබුණි. හුණුගල් නොහොත් ඩොලමයිට් මෙම පසෙහි අඩංගු නිසා යූරියා පොහොර මිශ්‍රණය පමණක් රබර් වගාවට යොදාගනු ලැබේ. රබර් වගාවට අවශ්‍ය මැග්නීසියම් පොහොර මෙම පස් වර්ගයට අවශ්‍ය

නොවේ. වර්ෂාපතනය මි.මී. 1900-2500 වර්ගසැතපුම් 14ක පමණ ප්‍රදේශයකි.

7. දෙනිය ශ්‍රේණියේ පස

සුදු සහ සුදු කළු පැහැයෙන් යුතු වර්ණයක් ඇත. පස නොගැඹුරුය. වයනය වෙනස්වන සුළුය. සමහර තැන්හි වැලි පස් ද සමහර තැන්හි මැටි පසද දක්නට ලැබේ. බොහෝවිට ජලය රඳා පවතී. සමහර අවස්ථාවලදී ජලයෙන් යටවේ. නිමින පත්ලවලදී බොහෝවිට දක්නට ලැබෙන මෙම පස් ඒකකය රබර් වගාවට සුදුසු නැත. සාමාන්‍ය ජනයා මෙම පස් වර්ගය ඇති ඉඩම් දෙනිය නමින් හඳුන්වනු ලැබේ.

8. මාදම්පේ ශ්‍රේණියේ පස

මෙම වැලි සහිත වයනයක් ඇති පස මුහුදට යාබද තීරයක විසිරී ඇත. මෙය සෑදී ඇත්තේ ගංගා සහ ඇල දොල මගින් මුහුදට ගලා ආ කොටස් නැවත ගොඩබිම්වල තැන්පත්වීමෙන්ය. වතුර බැස්ම හොඳට ඇති සමහර තැන්වල මෙම පස් ශ්‍රේණියේ පොල් වගාව ඉතා සරු ලෙස දක්නට ලැබේ. එහෙත් සමහර විට වතුර නොබසින තැන්හි ඇති මෙම පස් වර්ගය දෙනිය ශ්‍රේණියේ පස් වල ලක්ෂණ ඇත. මෙම පස් ශ්‍රේණියේ රබර් වගාව නොමැත. මෙම පස් ශ්‍රේණිය වර්ග සැතපුම් 38 ක පමණ ප්‍රමාණයක විසිරී ඇති බව සමීක්ෂණයේදී හෙලිවිය. මෙය ප්‍රථමයෙන් පොල් වගා කරන ප්‍රදේශයක් වන මාදම්පේ නගරයේද දක්නට ලැබුණි.